

MUDr. Helena Jarošová – životopis

Helena Jarošová (rozená Košatková) se narodila roku 1937 v Košicích. Její rodiče pocházeli z jižních Čech, otec pracoval jako finanční úředník a po vzniku Československa byl vyslán na Slovensko, kde pomáhal zakládat berní úřady. Rodina žila v Bratislavě, na středním Slovensku, a nakonec v Košicích.

Po vzniku slovenského státu se čeští úředníci museli vrátit do Čech. Rodina se usadila v Táboře, kde Helena prožila dětství poznamenané protektorátem. Silně na ni zapůsobily popravčí kolony během heydrichiády, které projížděly kolem jejich domu. Navštěvovala dívčí školu na Marekově vrchu, kde se od první třídy učila německy. Konec války strávila rodina na statku příbuzných ve Vlastci, kam odjeli kvůli hrozbě bombardování Tábora.

Po válce pokračovala ve škole v Táboře. Když byly dívčí a chlapecké školy sloučeny, sama si vyjednala návrat na původní dívčí školu. V 9. třídě se chtěla hlásit na gymnázium, ale po roce 1948 byla kvůli „nevhodnému kádrovému původu“ odmítnuta. Situaci změnila infekční žloutenka, kterou prodělala na chmelové brigádě; díky lékařskému potvrzení byla nakonec na gymnázium přijata.

Po únoru 1948 zasáhly změny i rodinu. Otec byl z funkce odvolán a krátce pracoval v továrnách, než byl povolán zpět do finanční správy v nově vzniklém okrese Soběslav. Helenin mladší bratr se vyučil spojovým technikem a vojnu strávil u tzv. černých baronů.

Helena původně uvažovala o studiu práv nebo architektury, ale kvůli politickým omezením to nebylo možné. Zvolila si medicínu, obor, o který tehdy nebyl velký zájem. Dostala se na lékařskou fakultu v Plzni, kde studovala s velkým nasazením a medicíně se rozhodla věnovat celý život.

Po promoci nastoupila do zdravotnictví v jižních Čechách. Absolvovala nemocniční praxi, pracovala na interním oddělení i v ambulantní péči a postupně získala potřebné atestace. Byla známá pečlivostí a lidským přístupem k pacientům. Vdala se, přijala jméno Jarošová a vychovala děti.

V 60. letech ji StB vyšetřovala a tlačila ke spolupráci. V roce 1968 vstoupila do Klubu angažovaných nestraníků (KAN). Navzdory politickým tlakům normalizace mohla díky odbornosti ve zdravotnictví zůstat. Po roce 1989 pokračovala v práci až do důchodového věku, a ještě dlouho poté vypomáhala v ambulanci. Do penze odešla v roce 2007. V roce 2026 žila v Písku.

Helena většinu života prožila v jižních Čechách, kde si udržovala zájem o kulturu, historii a kontakty s přáteli. Její životní příběh je svědectvím o odolnosti, pracovitosti a schopnosti obstát v nelehkých dobách.

Životopis vypracovali žáci ZŠ Cesta

Matyáš Pomykal, Lenka Kučinová, Daniel Svoboda, Jan Jeřábek